

**TRANSNATIONAL
FAMILY DYNAMICS
IN EUROPE**

Notă analitică *10/24*

**Dinamica familiilor transnaționale
& Noul pact al UE privind migrația și azilul**

Dinamica familiilor transnaționale & Noul pact al UE privind migrația și azilul

REZUMAT

Această notă analitică contribuie la dezbaterile în curs privind Pactul UE privind migrația și azilul (denumit în continuare "Pactul"), care a fost adoptat în primăvara anului 2024. Aceasta a fost elaborată în cadrul rețelei Transnational Family Dynamics in Europe (TraFaDy), care își propune să aprofundeze cunoștințele privind fenomenul familiilor transnaționale, în creștere și în schimbare rapidă, să monitorizeze și să formuleze recomandări orientate către politici și practici, precum și să consolideze dialogul cu politicienii și practicienii.

Nota adoptă exclusiv perspectiva vieții de familie. Acesta susține că Pactul este deficitar în mai multe domenii-cheie esențiale pentru familiile transnaționale, deoarece dreptul la o viață de familie nu este suficient respectat, iar Pactul și discuțiile pe marginea acestuia sunt mult mai puțin cuprinzătoare decât a fost schițat de UE. Reîntregirea familiei, de exemplu, este unul din domeniile extrem de importante, dar care nu intră în sfera de competență a noii legislații. În plus, impactul familiei asupra societății de primire este prea puțin luat în considerare. Demersul detenției migranților, inclusiv a copiilor, în centre de detenție este deosebit de îngrijorător, deoarece încalcă drepturile fundamentale ale omului și ale copilului și poate avea efecte dăunătoare pe termen lung asupra bunăstării și dezvoltării lor.

Având în vedere că Pactul a fost adoptat în mai 2024, acum este de datoria statelor membre să adopte o abordare cuprinzătoare a punerii în aplicare care să reflecte viața de familie, drepturile omului și drepturile copiilor. Aceasta trebuie să includă aspecte legate de migrație, cum ar fi costul ridicat al transferurilor de fonduri, migrația din cauze climatice și implicarea diasporei și să ia în considerare țările de origine, de tranzit și de destinație în ceea ce privește dezvoltarea economică și socială. În general, în politicile europene, naționale și de migrație, nevoile familiilor transnaționale trebuie să fie mai bine înțelese și satisfăcute. Politicile trebuie să devină mai incluzive, asigurându-se că întreaga unitate familială este luată în considerare, fără a lăsa pe nimeni pe dinafară.

Ce sunt familiile transnaționale?

Conceptul de familii transnaționale (FTN) apare din ce în ce mai des în dezbaterile publice și politice în care legăturile transnaționale sunt considerate atât o provocare, cât și o oportunitate. În timp ce cercetările au recunoscut familiile transnaționale ca entități importante în țările de origine, de tranzit și de destinație, politicienii, factorii de decizie și publicul larg nu sunt încă conștienți de rolul lor central în diferite regimuri de migrație.

Pentru noi, familiile transnaționale sunt familii ale căror membri sunt dispersați fizic în cel puțin două sau mai multe țări ca urmare a migrației internaționale și a trecerii frontierelor, dar care păstrează un sentiment de familie.

Această definiție include familiile care sunt dispersate geografic nu numai din cauza migrației economice (inclusiv lucrătorii casnici migranți, îngrijitorii și lucrătorii sezonieri), ci și a migrației forțate, care include refugiații din motive politice, de război sau climatice, minori neînsoțiți și persoane traficate peste frontierele internaționale.

Pactul UE privind migrația și azilul

Pactul UE privind migrația și azilul (denumit în continuare "Pactul"), adoptat oficial de Consiliul UE la 14 mai 2024, vizează îmbunătățirea sistemului de azil al UE¹. Acesta reprezintă

o revizuire semnificativă a gestionării migrației și instituirea unui sistem de azil unificat în întreaga UE. Acest cadru cuprinzător, în urma propunerii sale de către Comisia Europeană în septembrie 2020 și în urma adoptării sale de către Parlamentul European și Consiliu în primăvara anului 2024, a intrat în vigoare la 11 iunie 2024 și urmează să fie pus în aplicare integral până în iunie 2026. Pactul are un conținut legislativ extins, încapsulat în nouă dosare legislative și peste 1 000 de pagini. Acesta se bazează pe patru piloni politici de bază: 1. securizarea frontierelor externe, 2. proceduri rapide și eficiente, 3. un sistem eficient de solidaritate și responsabilitate și 4. integrarea migrației în parteneriate internaționale mai ample.

Comisia Europeană propune un plan comun de punere în aplicare, încurajând fiecare stat membru să elaboreze un plan național cu acțiuni și termene clare².

Pactul a fost conceput în 2020 ca urmare a crizei primirii refugiaților din 2015, care a dus la înăsprirea politicilor și a controalelor la frontieră, precum și la dezacorduri și resentimente, în special în rândul statelor membre din sud. Potrivit Frontex, în 2015, peste un milion de refugiați și migranți - față de aproximativ 200 000 în 2014 - au ajuns în Europa pe mare în mod neautorizat, ajungând în principal în Grecia și Italia³. Mulți au continuat să se deplaseze - inițial în mod spontan și apoi din ce în ce mai coordonat. Călătorind prin țările din Balcanii de Vest, aceștia s-au îndreptat în principal spre Austria, Germania și Suedia, dar și spre alte state membre ale UE. Acest lucru a pus o presiune semnificativă asupra sistemelor de azil din țările de primă sosire, de tranzit și de destinație. De atunci, azilul și chestiunile conexe au reprezentat o prioritate constantă a reuniunilor Consiliului UE⁴. Această situație a provocat o anumită confuzie în Uniunea Europeană și a evidențiat disfuncționalitatea acesteia în ceea ce privește răspunsul la mișcările migratorii de amploare. Efectele se reflectă în Pact în ceea ce privește accentul pus pe controalele la frontiere, procedurile de depistare, instrumentalizarea migrației, returnările și așa mai departe.

¹Dumbrava, C., Luyten, K., Orav, A., & Radjenovic, A. (2024, februarie). Pactul UE privind migrația și azilul: Situația actuală. Serviciul European de Cercetare Parlamentară ([https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2022/739247/EPRS_BRI\(2022\)739247_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2022/739247/EPRS_BRI(2022)739247_EN.pdf)).

²Planul comun de punere în aplicare pentru transformarea Pactului privind migrația și azilul în realitate - Europeană Comisia (europa.eu) (https://home-affairs.ec.europa.eu/news/common-implementation-plan-turn-pact-migration-and-asylum-reality-2024-06-12_en).

³A se vedea raportul anual de activitate Frontex 2015 (<https://prd.frontex.europa.eu/wp-content/uploads/consolidated-annual-activity-report-2015.pdf>).

⁴González Enríquez, C. (2024, 28 mai). Pactul UE privind migrația și azilul: Context, provocări și limitări. Institutul Regal Elcano (<https://media.realinstitutoelcano.org/wp-content/uploads/2024/05/ari67-2024-gonzalez-eu-pact-migratie-asil-context-provocari-limitari.pdf>).

OBSERVAȚII PRIVIND ASPECTELE MAJORE ALE PACTULUI

Dimensiunea familială lipsește

Uniunea Europeană adoptă o abordare extrem de defensivă și axată pe securitate în ceea ce privește migrația. Din păcate, migranții sunt văzuți în mare parte ca obiecte, iar perspectiva vieții de familie lipsește. Acest lucru este valabil nu numai pentru familiile aflate în mișcare, ci și pentru impactul pozitiv pe care aceste familii îl au asupra societăților de primire.

Atunci când se include dimensiunea familiei, este necesar să se definească "familia". Aceasta este o provocare, deoarece există mai multe perspective în această privință. Adesea, membrii familiei se identifică ca familie, chiar dacă acest lucru nu corespunde definițiilor oficiale utilizate în cadrele juridice. În plus, înțelegerea a ceea ce constituie o familie depinde de context, inclusiv de particularitățile culturale. În cadrul juridic al Pactului, definiția familiei nu este consecventă: de exemplu, în scopul reîntregirii familiei, aceasta este limitată la familia nucleară - un cuplu și copiii aflați în întreținere. Deși o definiție mai largă a familiei pare să fie recunoscută în alte pasaje, aceasta nu garantează drepturi juridice corespunzătoare, cu excepția cazurilor în care au fost stabilite în mod oficial măsuri de îngrijire pentru membrii familiei extinse. În consecință, dreptul la viața de familie este interpretat în mod restrictiv în acest context, limitând păstrarea unității familiale la unitatea nucleară și excluzând alte rude de la exercitarea drepturilor asociate. Viața în cadrul unei familii contribuie în mare măsură la un mediu sigur pentru copii. Acest lucru este și mai important pentru copiii refugiați, care sunt deosebit de vulnerabili. În cadrul Pactului, copiii solicitanți de azil care nu sunt însoțiți de părinți sunt considerați minori neînsoțiți (MNÎ), cu excepția cazului în care un adult însoțitor face dovada că este tutorele legal al copilului. În practică, copiii însoțiți de adulți care nu sunt tutorii lor sunt considerați "separați", ceea ce echivalează cu statutul de MNÎ în contextul legii/procedurilor, chiar dacă au legături de familie cu cineva din statul de primire cărui a s-ar putea alătura (de exemplu, un frate). Această situație conduce la proceduri inadecvate care nu respectă drepturile copiilor.

Deși există dificultăți administrative și normative evidente în ceea ce privește acceptarea altor constelații familiale decât cele europene, procedurile de gestionare a sosirilor trebuie să ia în considerare cu atenție realitatea vieții copiilor și a familiilor. Aceasta înseamnă că nu trebuie să se pună accentul doar pe conceptul de familie nucleară. Conform definiției familiei extinse, care se aplică multor familii, printre altele, sunt incluși frații și surorile. Acest lucru ar face posibil ca copiii solicitanți de azil să se alătore acestor membri ai familiei în toate etapele procedurilor. Cu siguranță, nu ar trebui să existe standarde duble, în care diferite definiții ale familiei înseamnă că persoanele sunt tratate diferit în contextul unificării familiei și în procedurile de azil.

Copiii care au nevoie de protecție internațională sunt deosebit de vulnerabili, iar siguranța și interesul lor superior trebuie să fie întotdeauna prioritatea principală în orice procedură sau decizie legată de migrație. Evaluările individuale sunt esențiale pentru identificarea vulnerabilităților lor specifice și a nevoilor de primire, inclusiv urmărirea familiei și menținerea unității familiei. Deși aceste dispoziții sunt prevăzute în legislație, trebuie încă să se vadă dacă punerea lor în aplicare este eficientă.

Dacă un copil este neînsoțit, în conformitate cu legislația, reprezentantul desemnat (sau reprezentantul temporar) inițiază căutarea familiei pentru a localiza rudele copilului. Cu toate acestea, acest lucru poate ridica anumite dificultăți. În primul rând, după cum s-a menționat anterior, dreptul la reîntregirea familiei este limitat la familia nucleară. În al doilea rând, chiar și atunci când membrii familiei extinse sunt identificați într-un stat membru al UE, trebuie îndeplinite condiții stricte privind venitul și nivelul de trai pentru ca copilul să poată fi plasat la ei. În al treilea rând, este posibil ca membrii familiei să se afle ei înșiși într-o situație

neregulamentară în cadrul UE, alegând să rămână sub radar până când își pot regulariza statutul. În acest caz, este posibil ca copilul să nu își dezvăluie datele și să părăsească centrele de primire și să călătorească în alte state membre pentru a se alătura membrilor familiei sau comunității lor din altă parte. Acesta este unul dintre factorii care contribuie la dispariția minorilor neînsoțiți, agravând și mai mult vulnerabilitatea acestora și sporindu-le riscul de trafic și exploatare.

Decizia de a rămâne sub radar este luată în mare parte din cauza politicilor stricte în materie de migrație care, în cadrul actualului pact, pun un accent și mai mare pe securitatea frontierelor și pe returnarea solicitanților de protecție internațională din țări terțe.

Domeniul de aplicare al Pactului este prea limitat

În ciuda numelui său, Pactul se aplică numai imigranților ilegali care solicită azil. Acesta ignoră sfera mai largă a migrației și nu ia în considerare provocările migratorii mai largi, deficitul de forță de muncă în anumite industrii sau îmbătrânirea populației. De asemenea, nu include politici de încurajare a imigranților în domenii precum agricultura, construcțiile și asistența medicală. Aceste subiecte importante sunt abordate în discuții paralele, dar separate, chiar dacă legăturile dintre ele sunt evidente. În plus, este regretabil faptul că, în dezbaterile despre pact, dimensiunile integrării și incluziunii sunt foarte puțin menționate. Acest domeniu de aplicare limitat nu reușește să abordeze în mod adecvat complexitatea și realitatea dinamicii familiale transnaționale. Legislația existentă privind reîntregirea familiei, cum ar fi Directiva UE privind reîntregirea familiei, veche de 20 de ani, este depășită și pusă în aplicare în mod necorespunzător, ceea ce reprezintă o provocare semnificativă pentru transnaționale. Următoarele sunt subiecte importante care ar trebui să intre în domeniul de aplicare al pactului.

Reîntregirea familiei

Un aspect important care află în centrul preocupărilor este reîntregirea familiei⁵. Acesta este un domeniu neglijat în comparație cu intervențiile menționate mai sus pentru evitarea fluxurilor ilegale către UE, care beneficiază de multă atenție (și finanțare).

Punerea în aplicare a Directivei UE privind reîntregirea familiei (2003/86/CE) într-o manieră orientată spre familia este importantă și urgentă. Directiva nu mai abordează în mod adecvat natura evolutivă a migrației, în special complexitatea familiilor transnaționale. Mai multe aspecte ale directivei trebuie analizate, definiția familiei fiind doar unul dintre acestea. Aceasta se limitează de obicei la soți și copii minori și exclude membrii importanți ai familiei, precum frații, bunicii sau persoanele adulte aflate în întreținere, care ar oferi imigranților stabilitate emoțională, socială și economică și ar facilita tranzițiile culturale. În plus, mai multe bariere suplimentare trebuie depășite, inclusiv procesul birocratic, care este adesea extrem de nepractic și exclusivist.

Pe lângă faptul că oferă familiilor șansa de a trăi o viață de familie adecvată, reunificarea familială poate fi un motor al integrării (sociale și economice). Din păcate, în loc să identifice modul în care reîntregirea familiei poate contribui la acoperirea deficitului de forță de muncă în sectoare precum asistența medicală, agricultura și construcțiile, actualul Pact al UE privind migrația și azilul se concentrează mai mult pe securitatea frontierelor și pe migrația ilegală, ratând o ocazie de a sprijini integrarea.

Nu există soluții pentru o mai bună integrare și incluziune⁶

Există multe provocări și oportunități pe care statele membre le-au neglijat în ceea ce

⁵ În 2022, peste 800 000 de permise de ședere au fost legate de reîntregirea familiei. Eurostat:

https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Residence_permits_-_Statistici_privind_primele_permise_eliberate_pe_parcursul_anului.

⁶ Există concepte diferite în spatele "integrării" și "incluziunii". Fără a ne adânci în această discuție, constatăm cu regret că pactul nu acoperă niciunul dintre acestea. Cu toate acestea, în lista următoare ne concentrăm asupra elementelor de integrare, recunoscând insuficiența acestui concept în contextul mai larg.

regulat în UE.

- Sprijin emoțional și social: Familiile oferă o rețea de sprijin integrată care poate ajuta persoanele să facă față stresului și provocărilor migrației. Acest sprijin emoțional poate fi esențial pentru sănătatea mintală și bunăstarea generală.
- Responsabilități partajate: Într-o familie, responsabilitățile precum navigarea prin noile sisteme (de exemplu, educație, asistență medicală, locuință) pot fi împărțite între membri. Acest efort de colaborare poate face procesul de integrare mai ușor și mai puțin copleșitor.
- Continuitatea culturală: Familiile păstrează adesea tradițiile culturale și limbile, ceea ce poate ajuta persoanele să își păstreze identitatea și sentimentul de apartenență în timp ce se adaptează la un mediu nou. Acest echilibru poate facilita tranziția culturală și reduce sentimentul de alienare.
- Stabilitate economică: Familiile își pot pune în comun resursele, oferind o mai mare stabilitate și siguranță financiară. Acest lucru poate fi deosebit de important pentru acoperirea costurilor inițiale asociate cu migrația, cum ar fi locuința și căutarea unui loc de muncă.
- Legături cu comunitatea: Familiile sunt mai susceptibile de a se implica în rețele și activități comunitare, ceea ce poate facilita crearea de legături sociale și integrarea în comunitatea locală. Copiii, în special, pot acționa ca punți de legătură, integrându-se rapid în școli și în grupurile de colegi.
- Sprijin educațional: Într-un context familial, părinții pot sprijini educația copiilor lor și îi pot ajuta să reușească în noul sistem educațional. Educația este o cale esențială către integrarea și succesul pe termen lung.
- Învățarea limbii: Familiile se pot sprijini reciproc în învățarea noii limbi a țării gazdă. Părinții pot exersa cu copiii lor, iar copiii învață adesea rapid prin intermediul interacțiunilor școlare și sociale, care, la rândul lor, pot ajuta părinții.

Familie lăsată în urmă⁷

Atunci când o persoană decide să emigreze, există, de obicei, membri ai familiei care rămân în urmă. Într-o abordare cuprinzătoare a migrației și a vieții de familie, este important să ne gândim la impactul asupra zonelor pe care oamenii le părăsesc, care poate avea efecte reciproce asupra migranților. De exemplu, atunci când tinerii vin în Europa, aceștia sunt adesea supuși unei mari presiuni pentru a câștiga rapid bani pe care să îi trimită rudelor din țara de origine⁸. Pentru că nu pot aștepta între trei și cinci ani pentru a câștiga bani, aceștia sunt uneori reticenți în a parcurge sistemele educaționale. Această presiune financiară poate duce la probleme emoționale și comportamentale, deoarece acești tineri se luptă cu provocările responsabilității timpurii și ale separării de părinți⁹. Această situație subliniază necesitatea unei cercetări sistematice și interculturale pentru a înțelege pe deplin impactul social, psihologic și educațional asupra celor care rămân în țara de origine.

Detenție

Detenția poate avea ani de zile un impact negativ asupra refugiaților în ceea ce privește sănătatea mintală, bunăstarea fizică și abilitățile sociale. Acest lucru este valabil mai ales pentru copii. Cu toate acestea, detenția joacă un rol important în Pact, astfel încât toate familiile, chiar și cele care călătoresc cu copii foarte mici, pot ajunge să petreacă săptămâni sau luni într-un fel de centru de detenție. Deoarece copiii au dreptul de a trăi o viață adecvată vârstei lor într-un mediu sigur, ei merită un sistem de sosire care să le recunoască nevoile și să le ofere demnitate și stabilitate emoțională. Principiile Cartei drepturilor fundamentale a UE, ale Convenției Europene a Drepturilor Omului și ale Convenției privind drepturile copilului trebuie să fie respectate. Prin adoptarea pactului, UE nu a reușit să dea un exemplu la nivel mondial în calitate de campion al standardelor ridicate de protecție a

drepturilor omului.

Având în vedere situația actuală a Pactului, va fi esențial să se pună în aplicare standarde de calitate în faza următoare de punere în aplicare și să se dezvolte proceduri de sosire care să garanteze respectarea drepturilor familiilor și ale copiilor. Acest lucru necesită investiții în alternative la detenție și în proceduri adaptate copiilor, care trebuie să implice asistenți sociali și profesioniști din domeniul îngrijirii copiilor, capabili să ofere îngrijire și sprijin specializat copiilor și familiilor acestora. Standardele ar trebui să fie coerente în toate țările și aplicate în mod egal la toate frontierele.

În urma procedurii de selecție, migranții vor fi direcționați către diferite proceduri de azil, pe baza mai multor criterii, unul dintre acestea fiind țara lor de origine. O procedură accelerată va fi aplicată celor care sosesc din țări care au o rată de recunoaștere mai mică de 20 %¹⁰, cu excepția solicitanților care fac parte dintr-o categorie de persoane pentru care regula "mai puțin de 20 %" nu poate fi considerată un bun indicator al nevoilor lor de protecție. Astfel, solicitanții care provin din "țări de origine sigure" sau din "țări terțe sigure" vor avea mai puține garanții și vor fi supuși unei detenții prelungite. Copiii nu vor fi exceptați de la această măsură.

Migranți vulnerabili

Migranții și familiile vulnerabile necesită o atenție deosebită și va fi esențial, în următoarea etapă de punere în aplicare, ca drepturile acestora să fie suficient luate în considerare. A fi "vulnerabil" sau "într-o situație vulnerabilă" este evaziv și, prin urmare, dificil de definit. Prin urmare, este esențial să se stabilească care este autoritatea responsabilă de această determinare și rămâne de văzut cum vor fi efectuate în practică evaluările vulnerabilității în cadrul eforturilor în curs de desfășurare conduse de Agenția Uniunii Europene pentru Azil (AEA). Experții TraFaDy exprimă faptul că, în special, sănătatea mintală reprezintă o problemă adesea subestimată și totuși o povară. Deși problemele de sănătate mintală primesc o anumită recunoaștere în evaluările vulnerabilității, persistă provocări practice în identificarea și abordarea cu exactitate a acestor probleme. Prin urmare, cadrele juridice care reglementează procedurile de azil trebuie să aloce timpul și resursele necesare pentru evaluări complete ale sănătății mintale.

⁷ În ultimul timp, utilizarea termenului "lăsat în urmă" a fost pusă sub semnul întrebării și s-a sugerat înlocuirea acestuia cu "stayer" resp. "staying behind" pentru a corespunde situației vieții de familie. În acest text, vom continua să folosim "lăsat în urmă", deoarece ne concentrăm pe faptul că persoana migrantă este persoana activă.

⁸ Refugiații au adesea povara suplimentară de a fi exploatați de traficanți care le-ar fi promis o modalitate rapidă de a face bani.

⁹ Mazzucato, V., Schans, D. (2011, august). Familiile transnaționale și bunăstarea copiilor: Provocări conceptuale și metodologice. J Marriage Fam. 73(4): 704-712. doi: 10.1111/j.1741- 3737.2011.00840.x. PMID: 22262926; PMCID: PMC3258421.

¹⁰ Rata reprezintă numărul de rezultate pozitive ca procent din numărul total de decizii privind cererile de protecție

CONTEXTUL NOTEI ANALITICE

TraFaDy este o rețea bazată pe Acțiunea COST 21143 care își propune să aprofundeze cunoștințele privind fenomenul în creștere și în schimbare rapidă al familiilor transnaționale și dinamica din cadrul acestora. Rețeaua reunește cercetători și părți interesate din diferite discipline și țări pentru a dezvolta perspective transnaționale și pentru a formula recomandări orientate spre politici și practici care vor avea un impact la nivel internațional, național, sublocal și local. TraFaDy monitorizează îndeaproape tendințele actuale în materie de migrație, tehnologie și politică și se angajează într-un dialog intensiv cu factorii de decizie și practicienii, contribuind astfel la aprofundarea și extinderea înțelegerii familiilor transnaționale.

Grupul de lucru 6 (politici și practici) din cadrul TraFaDy se concentrează în special asupra politicilor. În timp ce GL 6 este responsabil cu formularea, această sinteză politică este rezultatul mai multor întâlniri și discuții cu cercetători și membri din toate grupurile de lucru, precum și cu diverse părți interesate și cercetători externi. Principalele pietre de temelie ale documentului de politică sunt prezentările și schimburile, cu reuniuni la Berlin (2023, a se vedea [raportul de pe site-ul TrafaDy](#)), Cluj (2024 - în colaborare cu MITRA, a se vedea [raportul de pe site-ul TraFaDy](#)) și Lisabona - conferința IMISCOE 2024).

Contactați Grupul de lucru 6:

Lider: Attila Böhm

Co-lideri: Dr. Aija Lulle și Andreas de Boer Contact:

WG6@trafady.eu

IMPRESSUM

Acțiunea COST CA21143 - TraFaDy

c/o Odisee University of Applied Sciences Warmoesberg
26, 1000 Bruxelles

Președinte: Prof: Prof Mieke

Schrooten Vicepreședinte:

Sven Iversen

Web: <https://transnational-families.eu> E-mail:

info@transnational-families.eu

Bruxelles, octombrie 2024

Această publicație se bazează pe acțiunea COST TraFaDy (CA 21143), susținută de COST (Cooperarea Europeană în Știință și Tehnologie)

COST (Cooperarea Europeană în Știință și Tehnologie) este o agenție de finanțare pentru rețele de cercetare și inovare. Acțiunile noastre contribuie la conectarea inițiativelor de cercetare din întreaga Europă și permit oamenilor de știință să își dezvolte ideile prin împărtășirea acestora cu colegii lor. Acest lucru le stimulează cercetarea, cariera și inovarea.